Ramil olli liggi poolteist jalga laiust. Agga rami peale olli palju piltisi nikkertatud, mis tedda kirjumaks teggi kui „Nurga Jürri“ podi, kust enne köik kribbo-krabbo kaupa wõis sada. Essimese pildi peale olli üllestehtud, kudda üks Järwa-ma oinas Tallina turule met läks müma. Üks matruse tenistuses kawwal kas tulli met ostma ja laskis ostetud mee oma mütsi panna. Kassike lükkas oina mütsi pääst ja pani oma meega täidetud mütsi temale pähhe, et messi möda silmi mahha tilkudes oina silmad kinni pani. Kui oinas mehhike tük aega silmi kaewo jures olli pesnud ja jälle watama akkas, seal ei olnud enam matros kassi egga mee astjat nähha, möllemad olliwad kaddunud..

„Teise pildi peal olli nähha esel ja koer, kudda möllemad ühhe rikka mehhe tenistuses ollid. Koeral ei olnud suremat ammetit kui et piddi aukuma ja perremehhele sabba lipputama, siiski istus ta perremehhe laua kõrwas ja sai mõndasi maggusaid sutäisi. Esel mõtles sedda nähhes: Eks perremees jamps ei olle? ta armastab laiska koera enam kui mind, kes ma temale allati tööd teen ja õlgi ja agganaid toiduks saan. Ma wõin ka koera wisi tema ees püsti karrata ja tema käsi ja palgeid lakkuda, agga kül same nähha, kas koeroke jõuab mino assemel kottisi kanda. Seal astus perremees koggemata õue peale. Esel ajjas sabba selga, akkas irnuma, kargas taggumiste jalge peale püsti ja langes perremehhe kaela. Mees peasis sure waewaga

tema käest, üdis sullased appi ja käskis ulluks läinud eesli mahha wopsida. Seal saddas iggalt poolt matsusi eesli selga kui rahhet, tedda aeti lauta, kus ta enne kui pärrast eesliks jäi. Eesli sarnatsi rumalaid on weel tänagi päwal, kes teistele targematele ja wisakamatele middagi hääd ei sowi, waid omas tõlparrus mõtlewad: Ma wõiksin seddasama tehha. Juhtub sesuggune esel korra rikkaks sama, siis on ta emikse sarnane, kes kuldlusikaga sulpi sööb.

„Pikkemalt olli peegli rami peale üks issetükkike wana pühha Jürri kutsikast üllestehtud, kudda ta hä teggemise täño ärratassus. Hunt leidis külla wainult obbose raipe, akkas obbose paljast södud külle kontisi närrima ja ei pannud tähhele, et üks terraw lu-tük põigite kurku kinni jäi. Wanamees ei teadnud, mis ädas piddi teggema. Sõnumewisaid sadeti iggale pole, kus agga tarkasi ja lausujaid teada, agga ei aitanud siin pobbisemine, muisotamine egga lausotud winaga wihtlemine. Kriimsilma issand lubbas pole warranduse palgaks sellele, kes tedda surma käest peastaks. Seal tulli wimaks üks körge kübbaraga kurg Lihhula linna liggidalt, sirutas pikka nokka päga tükkis hundi kurku ja weñitas kondi kurgust wälja. „Ai, ai!“ ulgus hunt: „sina teggid mulle kibbedat wallo wältatõmbamisega! Täna tahhan sulle sedda andeks anda.“ Kurg ütles: „Tänage önne, et surmast peasite ja tassuge mulle waewa palka!“ „Kuulge kergemeelist!“ kissendas hunt: „tema tahhab walloteggemise